

Geneest de Zieken!

Commentaar op het gelijknamige

boek van

Prof. Dr. W.J. Ouweneel

Drs. K. van Berghem

2004

Geneest de Zieken, nader bekeken ...

Sinds September 2003 wordt er veel aandacht besteed aan het boek *Geneest de Zieken*, van dr. W.J. Ouweneel. In Oktober nam hij als mede-gastheer deel aan een Genezingscampagne in Utrecht. Het uiterst belangrijke onderwerp van genezing heeft vele pennen en tongen, pro en contra, in beweging gebracht. De vraag rees is het goed of niet? Over de vraag naar onderscheiding tussen goed en niet goed is nauwelijks iets te vinden. Hier wordt nadrukkelijk vooropgesteld, dat het bij het zoeken allereerst om iets en niet om iemand gaat. Dit onderwerp moet uit de emotionele sfeer gehaald worden en blijven.

Onbeantwoorde Vragen

Ondanks het royale boek en de tientallen perspublicaties blijven er veel onbeantwoorde vragen. Het zijn juist deze vragen, die zo dringend op een antwoord wachten. Hoe zit het met de samenhang van zonde en ongeloof? Er kunnen psychische factoren in het spel zijn. De ziekte kan ook een onbekende herkomst hebben. Het *Nederlands Dagblad* meldde op 16 dec. 2003: "Mensen die tijdens een genezingsdienst zijn bevrijd van ziekte, kunnen deze genezing weer kwijtraken door ongeloof en scepsis in hun omgeving. Dat zei prof. dr. W. Ouweneel gisteren in Drachten." Aldus het artikel. Dit alles legt een ondragelijke last op de zieken die hiermee geconfronteerd worden. Ze verkeren pastoraal gezien in een (uiterst) kwetsbare situatie. Zoekend naar een oplossing worden hun vragen alleen maar vermenigvuldigd.

Bijbels Kader – Gemeentelijk Kader

Prof. Ouweneel wil de bijbelse opdracht: "Geneest de Zieken!" uitvoeren. Een loffelijk streven. Ik ben het met hem eens, dat er in Kerk en Gemeente op dit vlak nogal wat mankeert. Een kostbaar goed (Jac. 5.14vv.) is er in vergetelheid geraakt. Het is een misvatting, dat het niet meer van deze tijd zou zijn. Jezus heeft deze opdracht aan Zijn discipelen gegeven. Tijdens Zijn bediening waren mensenmassa's op de been, die van allerlei ziekten genezen en van demonische machten bevrijd werden. Zelfs doden werden opgewekt. Bij het dochtertje van Jaïrus en Dorkas vond de opwekking binnenshuis plaats. Bij zijn reis naar Naïn, werd Jezus omringd door een grote menigte waar Hij een begrafenisstoet ontmoette. Zonder omhaal van woorden of bijkomstigheden zei Jezus: "Jongeling, Ik zeg u, sta op!" (Luc. 7.14) En zo gebeurde. De hier genoemde gevallen ontstonden spontaan en waren niet georganiseerd. Sinds de Pinksterdag is die situatie geheel veranderd. Er kwamen plaatselijke gemeenten. In de Jacobus-brief staat hoe het in de Gemeente behoort te gaan wanneer een gelovige ziek of lijdend is en een beroep op de oudsten doet. Een zieke of lijdende mag "de oudsten der gemeente (te) roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander de zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van de rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt." Jac. 5.14-16. Dit is de bijbelse weg. Deze gevoelige bediening hoort niet in het bijzijn van honderden of duizenden plaats te vinden.

Praktische Invulling

In 1964 was onze pasgeboren Myriam stervende. Vrienden moedigden ons aan naar Utrecht te gaan. In die dagen werd er door een Amerikaanse gebedsgenezer een campagne gehouden. Bij overweging kwamen wij tot de conclusie dat we een gemeente en oudsten hadden. In Utrecht hadden we niets te zoeken, maar zouden de oudsten het wel willen doen?. Niet zonder aarzeling voldeed de predikant van onze Vrije Evangelische Gemeente met enkele ouderlingen aan ons verzoek om op de toezegging van Jac. 5.14vv. in te gaan. Myriam genas. Het maakte in en buiten de Gemeente veel tongen los. Het was blijkbaar zo spectaculair, dat een Pinkstervoorganger informeerde of het waar was. Toen Myriam later, in 2001, door een uiterst agressieve kanker werd overvallen, heeft ze zelf om de zalving gevraagd. Broeders van de Vergadering van Gelovigen meenden dat ze niet op haar verzoek konden ingaan. Het was niet voor deze tijd. Myriam stond er op, dat het Schriftwoord gevolgd zou worden. Gebed, zalving en handoplegging vonden plaats. De Heer heeft haar geen lichamelijke genezing geschonken, maar geestelijk was ze kerngezond. Na zeven weken van ziekte werd ze in heerlijkheid opgenomen. Myriam heeft ons met geloofsblijdschap en een indrukwekkend getuigenis, achtergelaten. Honderden zijn hiervan getuige geweest en zijn door deze gebeurtenis gezegend. De vraag is niet waarom de Heer haar heeft weggenomen, maar wat Hij hier mee voor heeft. Vragen? O, ja! Is dit gemakkelijk? Nee, natuurlijk niet, maar we hebben grote vrede en zijn dankbaar. Door trieste omstandigheden en een tekort aan geestelijke voeding raakte onze andere dochter in diezelfde periode in ernstige psychische en lichamelijke problemen. Na onmiskenbaar door God uit het buitenland naar Nederland te zijn teruggeleid, en zonder nog bij een Gemeente te zijn aangesloten, vroeg ze om een gesprek met oudsten van sinds lang bestaande Vrije Evangelische Gemeenten om gebed, zalving en handoplegging. Tijdens het gebed en de daarop volgende zalving bekwam haar de twijfel, of ze wel genoeg geloof had. Wat gebeurde? Het geestelijke leven herstelde zich gevolgd door een snelle lichamelijke en permanente genezing. In alle opzichten brak er een periode van heel veel zegen aan. Op haar verzoek wordt dit persoonlijke getuigenis toegevoegd.

De Uitspraak van Jacobus

Er is een zaak, die snel over het hoofd wordt gezien. Bij genezing van zieken wordt vaak alleen maar aan *lichamelijk* herstel gedacht. Dat is geen bijbels denken; het gaat om de totale mens: geest, ziel en lichaam waarbij het lichaam wel belangrijk, maar niet hét belangrijkste is. Verder dient de pastorale bediening plaats te vinden in de huiselijke sfeer waarbij een vertrouwelijk gesprek mogelijk is. Desgewenst 'onder vier ogen' van de zieke en de oudsten. De vraag naar zonde moet gesteld en beantwoord worden. Daarbij zijn pottenkijkers overbodig. In massa bijeenkomsten kan niet aan de bijbelse normen worden voldaan.

Valse Profeten

We leven nu 20 eeuwen na de opdracht, die de Heiland aan Zijn discipelen bracht. Toen al heeft Jezus gewaarschuwd voor valse profeten, die in schapenvacht komen. Aan hun vruchten zult gij hen kennen, zei Hij. "Niet een ieder, die tot Mij zegt, Here, Here, zal het Koninkrijk der Hemelen binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen; Here, Here, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw naam boze geesten uitgedreven en in Uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit

gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid,” Matth. 7.15, 21-23. Lezen we over de vraag van Jezus heen toen Hij zei: ”Maar, als de Zoon des mensen Komt, zal hij dan **het** geloof vinden op aarde? Luc. 18.8. Moet daar geen aandacht aan besteed worden? Wie zijn de (vele) valse profeten waarvoor gewaarschuwd wordt? Waar en wanneer wordt er door wie gewaarschuwd? Het kaf moet van het koren worden gescheiden.

Geestesgaven

Meer dan ooit is de gave van de onderscheiding van geesten nodig. Maar vandaag mogen geen kritische vragen gesteld worden. Alles moet positief en vooral vriendelijk zijn. Die opvatting steunt niet op een bijbels principe. Het gaat om de waarheid. ”Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden.. Zie Ik heb u voorzeggd,” Matth. 24.24-25. Daarom, ”Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit Gods zijn: want vele (!) valse profeten zijn (toen al) in de wereld uitgegaan,” 1 Joh. 4.1. Paulus riep de Efeziërs op: ”En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer...” Ef. 5.12. Het bewaren van de waarheid is een bijbelse opdracht en per definitie een positieve bezigheid. Als iemand daar moeite mee heeft, heeft hij een probleem. Er moeten kritische vragen gesteld worden. Uiterlijkheden en persoonlijk aanzien mogen daar geen rol in spelen. In Ef. 6.10vv. wijst Paulus bovendien op het bovennatuurlijke karakter van de geestelijke strijd. We strijden niet tegen vlees en bloed. We bestrijden geen mensen, maar dwalingen.

Waarheid of Bedrog

In het boek *Geneest de Zieken!* staat een lange lijst met namen van genezingsbedienaars uit heden en verleden. In contact met ‘genezingsbedienaars’ gaat het er om of het een ‘man Gods’ is of een ‘valse profeet.’ Als het laatste vaststaat, moeten de onvruchtbare werken der duisternis ontmaskerd worden. Als het gaat om die of die persoon, geven emotionele overwegingen vaak de doorslag. Daarom worden hier met opzet geen namen genoemd. In deze context gaat het niet om een persoon maar om het bijbelse principe van herkenning. Van enkele van de genoemde genezingsbedienaars, die als ‘Godsmannen’ te boek staan, is aan de hand van persoonlijke correspondentie, drukwerk, videomateriaal en door hen zelf geschreven boeken vastgesteld, dat er sprake is van onbijbels spreken en handelen. Een van hen heeft aantoonbaar een valse profetie uitgesproken en is ontmaskerd. Een dame, die aan darmkanker leed, werd door hem genezen verklaard. In het bijzijn van honderden heeft hij verklaard, en werd op video vastgelegd, dat de dokter bij haar geen kanker meer zou vinden. In plaats daarvan heeft de dame (bij name bekend) een smartelijk lijden gekend. Anderhalf jaar na de profetie, en zonder ooit enige verbetering te hebben gekend, overleed ze, waarover de familie mij berichtte. Er bestaan ook televisie opnamen van het Amerikaanse programma *Insight*, waarop meerdere zieken, die van dezelfde ‘genezingsbedienaar’ een profetie hadden ontvangen, van een koude kermis waren thuisgekomen. Maar hij gaat vrijuit, de zieke betaalt de rekening van het profetisch falen. Er wordt psychisch lijden aan toegevoegd of versterkt, Niet zelden wordt de kwetsbare zieke opgezaald met een geloofscrisis. Gods Woord heeft nogal wat te zeggen over valse profetie. (zie b.v. Jer. 28.15-16, Deut. 18.22) Iemand, die in de naam des Heren (!) spreekt en handelt, moet wel weten wat hij doet. De indruk bestaat dat de bijbelse

waarschuwingen voor valse profeten, en Gods oordeel over hen, vergeten worden. De dwingende vraag is of Gods Woord en Zijn normen serieus worden genomen of dat er een eigen invulling aangegeven wordt, die de toets niet kan doorstaan. De genoemde 'genezingsbedienaar' wordt als 'Godsman,' neergezet. Op grond van de vruchten, is hij aantoonbaar een valse profeet. Een verzoek aan de schrijver van het boek dit te onderzoeken, en de uitslag bekend te maken, blijft onbeantwoord. Einde correspondentie. In geval van duidelijke tegenspraak moet de waarheid boven tafel komen. Dat gebeurt niet.

Pastorale Verantwoordelijkheid

Wie identificeert valse profeten? Hoe moet het met de pastorale tekorten in de massabijeenkomst? Hoe moet het met het persoonlijke gesprek met de zieke? Waarschuwt Paulus niet voor het *overijde* opleggen van handen? (1 Tim. 5.22) Wie legt de handen op aan wie? Op grond waarvan? Welke God is niet bij machte bij een eenmaal herstelde zieke de gezondheid in stand te houden? Genezing in een massa bijeenkomst wordt hier wordt niet per definitie onmogelijk verklaard. God is soeverein. Maar, "Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit Gods zijn: want vele (!) valse profeten zijn (toen al) in de wereld uitgegaan," 1 Joh. 4.1 Maar de predikant, voorganger en oudste(n) van een Kerk of Gemeente zijn zelf allereerst voor deze bediening aangewezen. Waar deze bediening ontbreekt is ernstige bezinning en herstel nodig.